

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๓(ป่าย)

คุณของพ่อแม่

มาจากไหน อุดรฯ เหนอ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานีครับ ท่านผู้อำนวยการเพิ่งย้ายมา ท่านก็เลยนำทีมงานมาด้วย

ไหนล่ะผู้อำนวยการ นั้นหนอ ย้ายมาใหม่ ย้ายมาจากไหนล่ะ

จากจังหวัดเลยคะ

มานี้จะไม่พาเมืองอุดรฯ เติลิตเลยไป เกลไกลไปเระะ จังหวัดเลยมันมักจะ เติลิตเปิดเปิงนะ เตียวมาลากเอาเมืองอุดรฯ ไปเติลิตเปิดเปิงลงแม่น้ำโขงไม่ได้นะ นี่ก็ไปร้อยเอ็ด ไปโรงพยาบาลไปช่วยเขา โรงพยาบาลซื้อเครื่องมือมาใหม่พวกเอกซเรย์ เครื่องอะไรหลายเครื่อง ไปดู แล้วสั่งใหม่อีกวันนี้เขาขออีก สั่งใหม่อีกเรื่อย ช่วยโรงพยาบาลช่วยจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาเนะ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่วัดนี้ได้ช่วย คือช่วยโลก แต่โรงพยาบาลรู้สึกจะเป็นอันดับหนึ่งในการช่วย คือช่วยด้วยมือของเราเอง สั่งจ่าย ๆ เรื่องอะไร ๆ ตกมา มาขอมากน้อยอะไร เครื่องไม้เครื่องมือส่วนเล็กไปถึงส่วนใหญ่ จนกระทั่งถึงสร้างตึกสร้างอะไรให้ รถยนต์รถอะไรให้หมดเลย

เวลานี้โรงพยาบาลร่อยกว่าโรงนะ ที่เราช่วยอยู่เวลานี้ร่อยกว่าโรงแล้ว ช่วยมาเป็นประจำ นั้นเห็นไหมโกดังใหญ่ ๆ นั้น นั้นก็โกดังขนสิ่งของมาไว้ ซื้อสิ่งของมาเต็มเอี้ยด ๆ ไร่เลยเพื่อโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่มา ต้องการมาเอาอาหารการกินไปช่วยคนใช้ เราก็จัดไว้ตั้งแต่ข้าวสาร ไข่ลม พวกน้ำปลา พวกน้ำมันพืช ขนมปัง ขนมต่าง ๆ แล้วก็น้ำตาล นี่ให้เป็นประจำทุกโรง โรงไหนมาก็ให้ขนาดเดียวกันหมด เพราะเราสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว เราจะอยู่หรือไม่อยู่ที่ตาม การให้จะต้องเป็นอัตราเดียวกันหมด คำว่าโกดังขาดตกบกพร่องเราสั่งขาดไว้เลย เมื่อไม่สุดวิสัยแล้วไม่ให้ขาด คือให้มีสมบูรณ์อยู่อย่างนั้นตลอด โรงพยาบาลไหนมาก็จัดให้พร้อมกัน ๆ ตบท้ายก็เติมน้ำมันรถให้ทุกคัน

นั่นปัมน้ำมันหลวงตาบัวไปดูเอาใครไม่เคยเห็น มันเป็นถึง ๆ นะปัมน้ำมันเราเป็นถึง ต้องทำแหวกแนวเขาบ้างซิ เขามีปัมน้ำมันอยู่ตามข้างทาง ของเราอยู่ข้างโกดัง ปัมน้ำมันของเรา อันนี้ก็ตามประเภทของรถที่ใช้ น้ำมันอะไร เตรียมมาพร้อมไว้หมดเลย พอเสร็จแล้วเติมน้ำมันให้ ๆ ทุกคันรถเลยนี้เป็นประจำ แล้วของที่อยู่ในโกดังไม่ให้บกพร่อง เราสั่งอย่างตายตัวไว้เลย เราจะอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ทางโรงพยาบาลไหนมาให้ได้เสมอกันไปหมด สิ่งที่ว่าสุดวิสัยดูจะไม่ค่อยมี ที่ว่าสุดวิสัยหามาไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงสั่ง

ให้ขาดตัวไปเลย ต้องให้ได้ตามที่สั่ง เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่สูญวิสัย มีอยู่ทั้งนั้น นอกจากคนจะเลอะเทอะ

อะไรที่จะซื้อเราที่สั่งไว้เรียบร้อยแล้ว จัดการไว้เรียบร้อย พวกมันคนเขาที่ จะต้องจัดตั้งซื้อ เราสั่งไว้หมด นั่นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงได้ทุกอย่างไปเลย นี่โรงไหนก็ไม่รู้ ดูซิโรงพยาบาลอะไร (สร้างคอมครบ) นี่ก็สร้างคอม นี่ก็เต็มรถไปนะนี่ อย่างนี้ละโรงไหนมา ช่วยทางสร้างคอมก็เยอะ เครื่องไม้เครื่องมือ แล้วยังสร้างโรงเรียนให้อีกตั้งสองชั้นทางอำเภอเพ็ญ อำเภอสร้างคอม อย่างนี้ละที่วัดนี้ช่วยโลก ช่วยจริง ๆ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงได้พูดเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยที่เจ้าของเป็นผู้ทำหน้าที่เอง ไม่คลาดไม่เคลื่อน

ที่นี้เวลาพูดอะไร เราต้องพูดตามความสัตย์ความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ตรงไปตรงมาจึงเรียกว่าธรรม ถ้าลูบหน้าปะจมูกอย่างนั้นไม่ใช่ธรรม ไว้วางใจไม่ได้ ธรรมต้องเป็นธรรม ผิดต้องบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่วไปเลย นี่เป็นแบบฉบับได้้นะ นอกนั้นเป็นไม่ได้ ท่านจึงว่าขอความเป็นธรรม ๆ คือความสม่ำเสมอภาค ไม่เอนไม่เอียงเรียกว่าธรรม อย่างที่เขาขอความเป็นธรรม ๆ ก็คือขอความตายใจนั่นเองว่าไม่เป็นอื่น เรียกว่ายุติธรรมที่สุดแล้ว

ที่หลวงตาได้ช่วยโลกตลอดมาช่วยแบบนี้แหละ ไม่ได้ช่วยแบบโลก คือช่วยแบบธรรม ช่วยโลกแต่ช่วยแบบธรรม ธรรมพาดำเนินทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นอย่างการนำพี่น้องชาวไทยเรานี้เราก็เอาออกจากธรรมไปเป็นเครื่องนำเป็นผู้นำตลอดไปเลย เช่น สมบัติเงินทองข้าวของตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดลงมานี้ จะควรเข้าช่องไหน ๆ เราจะพิจารณาเรียบร้อยแล้วเข้าตามนั้น ๆ หรือจะเก็บมากน้อยเพียงไร ด้วยเหตุผลกลไกออะไร เราจะมีเหตุมีผลประจำไว้ทุกอย่าง ว่าทำนี้เพราะอะไร เพราะเหตุนี้ นั่น มีเหตุผลพร้อมแล้ว ๆ

การช่วยเหลือโลกหรือการจับจ่ายเหมือนกัน เช่น การช่วยเหลือโลกเช่นเงินสดนี้ เราแยกเป็นสองประเภท ทองคำกับดอลลาร์ นี่เข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียว ว่าโดยถ่ายเดียวนี่ก็คือเราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว จะเป็นอื่นไปไม่ได้ ต้องเข้าทั้งหมด ส่วนเงินสดนี้เราบอกไว้ตั้งแต่ต้นว่า เงินสดนี้เราจะไม่ให้เข้าคลังหลวง คือเราจะให้เป็นเงินหมุนเวียนเพื่อชาติไทยของเราทั่วประเทศ สถานที่ใดภาคใดจังหวัดใด มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรซึ่งควรจะได้รับ การสงเคราะห์ เราจะเอาเงินจำนวนนี้ไปสงเคราะห์ จึงเรียกว่าเงินหมุนเวียน

แต่ที่แรกเราคิดว่าเราจะยกเงินเป็นก้อนนี้ สมมุติว่าจังหวัดนั้นขาดแคลนอันนั้น ๆ มีหัวหน้ามาติดต่อเราเป็นที่ลงกันแล้ว เราจะมอบเงินก้อนนี้ให้หัวหน้านั้นไปปฏิบัติ

หน้าที่แทนเรา ครั้นแล้วเราก็ไม่แน่ใจต้องแก้ไขใหม่ ประกาศเบื้องต้นเราก็พูดอย่างนั้น ว่าเราจะทำแบบนี้ คือจะแยกเงินก้อนนี้ไปจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ จังหวัดไหนที่มีความจำเป็นตามที่เขาเสนอมารับ เราก็จะมอบให้หัวหน้ามารับ แต่ที่นี้หัวหน้าเป็นยังงั้นซิ มันย้อนกลับมาอีกนะ หัวหน้าเป็นยังงั้น เป็นผู้บริสุทธิ์ยุติธรรมจริงไหม พอที่จะไว้วางใจของธรรมได้อย่างไรหรือไม่ เมื่อไม่เป็นที่ไว้วางใจแล้วเราก็ต้องพิจารณาใหม่

สมมุติว่าเขามารับไปนี้ หัวหน้านี้เป็นผู้มีอำนาจมากที่จะรับผิดชอบในสมบัติเหล่านี้ ถ้าเป็นคนดีก็ไม่มีปัญหาอะไร ถ้าเป็นคนชั่วแล้วเลวหมด เอาไปถลุงเสียหมดก็ได้เราไม่แน่ใจ เพราะเราไม่ได้ติดตามดู เราจึงหักเงินจำนวนนั้นไว้คือไม่ได้ทำอย่างนั้นแล้วหมุนเงินจำนวนนั้นเข้ามาสู่เราเองเป็นผู้สั่งจ่ายทุกอย่าง ด้วยฝีมือของเราเอง เราดูทุกอย่างทุกอย่างแล้วจำนวนมากน้อยเพียงไรที่ควรจับควรจ่ายแล้ว เราเป็นผู้สั่ง ส่วนมากก็คือจ่ายเช็ค ๆ ไปเลย หรือจะจ่ายเงินสดก็ให้เราเป็นผู้ทำหน้าที่เองทุกอย่าง แล้วบริสุทธิ์ตลอดไปเลย ไม่เป็นที่ระแวงแคลงใจเหมือนอย่างที่เราไปมอบจุดนั้นจุดนี้ นี้เราถึงได้หักเงินจำนวนนี้เข้ามา เพื่อเราเป็นผู้หมุนเวียนเองใช้เอง เป็นความบริสุทธิ์ในหัวใจของเรา วางเปล่าจากความเป็นมลทินทั้งหลายโดยสิ้นเชิง เราทำต่อโลกเราทำด้วยความเมตตาแล้ว ๆ อย่างนี้

อันนี้ครั้นเวลาแยกมาแล้ว เรายังเป็นห่วงคลั่งหลงเราอีก เพราะอันนี้เป็นอันดับหนึ่ง ทองคำที่จะมอบเข้าคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติ เงินอันนี้เป็นเงินหมุนเวียนเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน แต่ไม่ได้หนักแน่นยิ่งกว่าสมบัติในคลังหลวง คือเป็นทองคำเป็นต้นนะ ที่มีความจำเป็นอยู่มากในเวลานี้สำหรับชาติไทยเรา เราจึงต้องหนักแน่นในทองคำ แล้วก็หมุนเอาเงินจำนวนนี้แหละ เวลานี้เป็นเงินสดนี้ได้ ๘๕๐ กว่าล้านแล้ว ๘๐๐ ล้านนี้เราก็ได้ประกาศแล้วเวลานี้ ๘๐๐ ล้านนี้เราจะหักเข้าไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด นี้ประกาศแล้วนะ

หลวงตาถ้าลงได้ประกาศแล้วต้องหนึ่งไม่มีสองเลย เราตายแล้วก็ตามเงินจำนวนนี้จะต้องปฏิบัติตามที่เราสั่งเสียไว้ทุกอย่าง คือ ๘๐๐ ล้านนี้ตายตัวแล้ว จะเอาไว้สำหรับเงินหมุนเวียนเฉพาะ ๕๐ กว่าล้านนั้น แต่ก็ยังไม่แนยงก้ำกึ่งอยู่อีก คำว่าก้ำกึ่งคือยังงั้น เงิน ๕๐ กว่าล้านที่ได้อยู่เวลานี้ เก็บไว้ในธนาคารเวลานั้นนั้น เราอาจจะแยกเข้ามาซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงอีกตามที่เราเห็นว่าจำเป็นมากน้อย นอกจากที่ว่าจะให้เป็นเงินหมุนเวียนแล้ว ยังแยกไว้อีก เงิน ๕๐ กว่าล้านนี้ยังก้ำกึ่งอยู่ แต่ส่วน ๘๐๐ ล้านนั้นแนบร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่เป็นอื่นแหละ

นอกจากนั้นยังมีอีกตอนกฐิน กฐินช่วยชาติคราวนี้เขาให้ลงบัญชีธนาคารว่า กฐินทองคำเพื่อชาติ แล้วในบัญชีกฐินทั้งสองประเภทนี้นั้นชื่อไทยพาณิชย์อย่างเดียวกัน

เรียกว่าเป็นบัญชีเงิน ทั้งสองธนาคารนี้มีเงินอยู่ ๖ ล้านกว่า แล้วเงินจำนวนนี้อีกเหมือนกัน เราจะหักเข้าซื้อทองคำทั้งหมด เงินในบัญชีทั้งสองบัญชีนี้จะไม่แยกไปทางเงินหมุนเวียนเลย เพราะความห่วงใยของเราในคลังหลวงมากต่อมาก เพราะฉะนั้นหลวงตาถึงได้ทำอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยการพิจารณาเต็มหัวใจเราแล้วออก ๆ ๆ

จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าเราทำต่อชาติบ้านเมืองเราไม่มีอะไรเลย ทุกอย่างเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย การปฏิบัติตัวของเรามาในทางคุณงามความดีจนเป็นที่พอใจ เราไม่หาอีกแล้วหาธรรม ที่จะเพิ่มเติมว่าธรรมในหัวใจของเรามีบกพร่องด้วยธรรมตอนใดไม่มี สมบูรณ์แบบทุกสิ่งทุกอย่างแล้วเรียกว่าเมืองพอ เต็มหัวใจแล้วที่นี้ก็มีแต่กระจายออกช่วยโลกโดยถ่ายเดียว จึงไม่มีคำว่าการแบ่งปันส่วนอะไรกับโลกอีกเลย นอกจากสงเคราะห์ด้วยความเมตตาถ้วน ๆ แบบไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมา

บางครั้งติดหนี้เขาพะรุพะรัง ทำไมขนาดหลวงตาบวชยังไปติดหนี้เขาได้ ซึ่งควร จะได้รับการชมเชยจากพี่น้องชาวไทยทั้งหลายทั่วดินแดนไทยเรา ว่าหลวงตาบวชนี้คือมหาเศรษฐีเงิน เพราะมีคนเคารพนับถือมาก เงินเข้ามามาก แต่เวลาเขาดูเขาดูตั้งแต่เงินเข้ามา ทางออกของเงินเขาไม่ดู ทางออกของเงินมันเปิดกว้างยิ่งกว่าทางเข้ามา เวลาเขาให้เท่าไรเราก็เก็บนี้ออก ๆ ช่วยโลกตลอดเวลา ที่นี้เวลาออกช่วยโลกมันไม่ทันแล้วจะทำยังไงมีความจำเป็นเข้ามาหนาแน่นมาก เมื่อเป็นอย่างนั้นจะทำยังไง เรามาพิจารณาถึงความจำเป็นที่ควรจะอุทิศช่วยเขาได้วิธีใด มันควรจะติดหนี้ เอ้า ติด ตรงนี้ตรงมันจะออกเปิดกว้างอีกละนะ นี่ละทางออกมันกว้างกว่าทางเข้ามา ติดหนี้เขาด้วยนั้น สุดท้าย เอ้า ติดก็ติด

เฉพาะอย่างยิ่งคือเครื่องมือแพทย์ เครื่องมือแพทย์มีความจำเป็นต่อคนไข้ทุกคนไป เครื่องมือต่าง ๆ ของเครื่องมือแพทย์มีความจำเป็นต่อคนไข้ทั่ว ๆ ไปหมด แล้วเป็นความจำเป็นอย่างสำคัญจากเครื่องมือแพทย์นี้ด้วย แล้วจะทำยังไง เขาก็มาขอร้องด้วยความจำเป็นจริง ๆ เราจะพิจารณาอย่างไร สุดท้ายก็ เอ้า ๆ สั่งเลย ฟังซินะ เอ้า สั่งเลย ติดก็ยอมติด บวชมานี้เราก็ไม่ตั้งใจจะมาติดหนี้ แต่เหตุการณ์มันควรจะติดด้วยเหตุผลกลไกอันถูกต้องแล้ว เอ้า ติด นั้นฟังซิ ติด ติดมาเรื่อยนะหลวงตาติดหนี้คน ไม่ใช้หลวงตาเป็นเศรษฐีนะ พี่น้องทั้งหลายฟังเอา นี่ตัวจริงพูดให้ฟังอย่างนี้ละ

เวลาติดหนี้เขาแล้วลูกศิษย์ลูกหาเขาก็เป็นห่วงเป็นใย คนนั้นก็มาไถ่มาถอนออกมา พอพ้นหนี้แล้วก็ไม่ได้ติดคุกใช้ไหมละ เมื่อติดหนี้เขาแล้วเป็นโทษก็ต้องเข้าคุกละซีแล้วใครจะอยากให้หลวงตาบวชเข้าคุก เขาก็ลากออกมา ใช้หนี้ใช้สินให้เสร็จเรียบร้อย เอ้า รายจำเป็นนี้มาอีกอย่างนั้นนะ ติดหนี้อยู่เรื่อย เข้าคุกอยู่เรื่อย เขาลากออกมาเรื่อย

นั่นเป็นยังงเป็นเศรษฐีใต้หมื่นที่น้องทั้งหลายฟังชื่อนี้หลงตาอยู่แบบนี้ละทุกวันนี้ ไม่ได้อยู่แบบที่ว่ามั่งเงินติดเนื้อติดตัวอะไรเลย มีตั้งแต่อย่างนี้ละ ทุกข์จริง ๆ ถึงเรื่องสมบัติแต่น้ำใจของเรานั้นครอบโลกธาตุ เต็มไปด้วยเมตตาแล้วนะ ๆ จึงไม่มีอะไรอดอันที่จะทำให้หมดแล้วยังจะให้ ยังอยากจะให้อยู่ ก็มันไม่มีจะเอาอะไรมาให้ ถ้าอย่างนั้นก็รอไว้ก่อน ดีไม่ดีติดหนี้เขาไว้เสียก่อน นั่นเห็นไหมละ

นี่ละจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่า เราช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้เราช่วยเรียกว่าสุดกำลังของเรา เช่นเดียวกับเราฆ่ากิเลสในหัวใจของเรา สุดกำลัง นี้ก็บอกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ใคร ๆ ก็ไม่อาจจะเชื่อละเพราะเขาไม่ได้ทำทำความเพียรฆ่ากิเลสแบบเราทำนี้เขาไม่ได้ทำกัน เวลาพูดเขาไม่อาจเชื่อได้ แต่เราเป็นผู้ทำเองเห็นเองรู้อย่างนี้ พูดออกไปทุกประโยค ๆ จะไม่มีผิดมีเพี้ยน

เราจึงพูดได้เต็มปากของเราว่า การฆ่ากิเลส ในโลกอันนี้ใครอย่าถือว่างานอันใดหนักมากนะ งานเหล่านี้ไม่มีงานอะไรหนักมากยิ่งกว่างานฆ่ากิเลส งานฆ่ากิเลสนี้เป็นเบอร์หนึ่ง พระพุทธเจ้าสละสลึงสามหนถึงได้ตรัสธรรมขึ้นมา นี้ฆ่ากิเลสตายแล้วบรรดาสาวกที่เป็นสรณะของพวกเรานี้ สงฆ์ สรณ คัจฉามิ นี้ตั้งแต่ประเภทนี้ละเป็นส่วนมาก ผู้ที่จะตรัสรู้อย่างรวดเร็วเร็วนี้มี แต่มีน้อยมาก ผู้ที่บิภินแทบเป็นแทบตายอย่างหลงตาบวนี้เรียกว่า ตกนรกทั้งเป็นมาตลอด ตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวที คือหยุดจากเรียนแล้วที่นี้จะขึ้นเวทีฆ่ากิเลส ได้รับโอวาทจากหลวงปู่มั่นเต็มหัวใจแล้วหายสงสัยในเรื่องมรรคผลนิพพาน เหมือนกับว่ารออยู่ชั่วเอี่ยม ๆ เท่านั้น เอาที่นี้ใส่เลยตั้งแต่บัดนั้นไปเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม นี้เราตกนรกทั้งเป็น

ไปอยู่บางแห่งจนเขาตีเกราะประชุมลูกบ้านเขา เขาว่าเราตายแล้ว เพราะเหตุไรเขาจึงไปตีเกราะประชุม เพราะเราไม่กินข้าวชิว ร่างกายมันก็ซุบผอมจนกระทั่งบิณฑบาตจะไม่ถึงบ้านเขาก็มี เราไปที่ไหนเราทำของเราอย่างนี้ แต่บ้านไหนที่เขาไม่ตีเกราะประชุมเราก็บอกว่าไม่ตีเกราะ ความจริงเราทำของเราอยู่อย่างนั้นตลอดไป เขาเข้าใจว่าเราตายแล้ว ตีเกราะประชุมลูกบ้าน

เป็นยังงพระองค์นี้มาอยู่กับเรา มาอยู่นี้เป็นเวลานานหลายเดือนแล้ว หกวันเจ็ดวันต่อม ๆ มาบิณฑบาตที่หนึ่งแล้วหายเงิบ ๆ ตลอดมาจนกระทั่งปานนี้ เราก็ไม่เคยเห็นตั้งแต่ตั้งบ้านตั้งเรือนมา แล้วพระองค์นี้ก็มาให้เห็นประจักษ์แล้ว แล้วเป็นยังงพวกเราได้กินกันวันหนึ่งสามมือสี่มือยังทะเลาะกันได้ นี่ก็วันท่านจึงมาบิณฑบาต นี้ก็หายไปหลายวันแล้ว หายเงิบ ไม่ใช่ท่านตายแล้วหรือ ไปดูท่านชิวเป็นยังง แต่เขามีข้อแม้อันหนึ่งนะเวลาไป แต่ให้ระวังหน่อยนะ พระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดา ท่านเป็นมหาระหว่างนี้ เตียวไปท่านจะเขกเอาหลงทิศมานะ เขาเตือน สำหรับหัวหน้าเขาบอกเขาไม่ไป

ดูลักษณะท่าทางนี่เอาจริงเอาจังมากเขาว่าอย่างนั้นนะ ถึงจะอ่อนเพลียง่ายเปลี่ยนไปด้วย ความอดอยากขาดแคลนก็ตาม แต่ดูลักษณะท่าทางนี่เอาจริงจังทุกอย่าง กลัว ไม่ไปละ ให้ลูกบ้านไป มากี่จริง ๆ แหม่กันมา

แล้วมาอะไรนี่นะ จะมาแห่พระเวสสันดรเข้าเมืองหรือ เราไม่ใช่พระเวสสันนะ ไม่ใช่อย่างนั้น

อ้าว เล่ามา พูดมา เขาก็มาบอกตามเรื่องที่คุณใหญ่บ้านประกาศ มีเท่านั้นหรือ มีเท่านั้น ท่านไม่ตายแล้วหรือ นี่อันหนึ่ง อันที่สองถ้าท่านไม่ตายท่านไม่โมโห โทโสอยู่หรือ ข้อสำคัญมีสองข้อ เขาก็มาเล่านี้ให้ฟัง

แล้วเป็นยังไงตายไหม

ก็ไม่เห็นท่านตาย ท่านยังดี ๆ อยู่

แล้วโมโหโทโสอยู่ไหมละ

อู๋ ก็ไม่เห็นโมโหโทโส ยิ้มแย้มแจ่มใส

ให้เข้าใจนะ การอดนี้ไม่ได้อดเพื่อฆ่าเรานะ เราอดเพื่อฆ่ากิเลสด้วยอุปกรณ์ การอดอาหารเป็นสำคัญที่จะฆ่ากิเลส เราถึงอดอาหารเพื่อภาวนาฆ่ากิเลส อันที่สอง ความโมโหโทโสเป็นกิเลส เราจะโมโหโทโสทำไมเราจะฆ่ามันอยู่แล้ว มีเท่านั้นหรือ มีเท่านั้น

มีเท่านั้น ไป เลิก ยังไม่ถึงสิบนาทีไล่แตกฮือเลย

นี่เราพูดถึงเรื่องเราฝึกกรรมานเรา ถึงขั้นจะสลบไสลมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน ฆ่ากิเลส ยากไหมฟังซิพี่น้องทั้งหลาย จากนั้นความไม่หยุดไม่ถอย ความฟัดกันไม่ถอยกับกิเลส นี้ สุดท้ายกิเลสก็อ่อนลง ๆ เหยียบหัวกิเลสไปได้ ฟาดหัวกิเลสพังทลายลงจากหัวใจสว่างจำครอบครัวมาเป็นเวลาได้ ๕๐ ปีกว่านี้แล้ว เราไม่เคยประกาศเรื่องเหล่านี้ เพราะเราไม่เกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองอะไรมากมาย ก็ให้เป็นธรรมดา ๆ เมื่อออกเป็น ผู้นำชาติบ้านเมืองยกภูมิออกเลย นี่จริงหรือไม่จริงพี่น้องทั้งหลายดูเอา เวลาเราช่วย ชาติเราก็ช่วยแบบนี้แหละ แบบที่เราช่วยเรานี่

นี่รอดตายมาถึงได้มาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ธรรมะเราเป็นที่พอใจทุกอย่าง เราพอ ทุกอย่างแล้ว เราไม่ต้องไปหาอะไรอีกในโลกอันนี้ แม้ที่สุด สาธุ ! พูดแล้วไม่ได้ประมาณ นิพพานเราก็ไม่หา นิพพานคืออะไร พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว สนธิภูจิวโก ให้รู้เองไม่ต้องไปถามใคร นี่เรารู้เองแล้วถามทำไมถามนิพพาน เพียงเท่านั้นละ เพราะฉะนั้นจึง ได้ออกช่วยโลก นี่ก็เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ท่านผู้มีอุปนิสัยใจคดียังไงเกี่ยวกับ อรรถกับธรรม จะได้ยินได้ฟังจะได้เป็นคติ ไ้อ้เรื่องถึงขยะนั้นเราไม่สนใจกับมันละ พูดอะไรมันไม่ยอมฟังเสียง เรื่องบุญเรื่องกุศลศีลทาน สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มันไม่

ยอมฟัง ถ้าเรื่องโรงลิเกโรงบ้ำโรงบาร์แล้วมันจะฟังทั้งวันทั้งคืนไม่นอนก็ได้พวกนี้ พวกนี้จะไม่พูดให้มันฟัง

ถ้าเป็นคนใช้ก็ประเภทททประมะ คือประเภทไอซียู ไม่มีสาระอะไร ไปแทนที่จะรับหยูกรับยาจากหมอ มันก็เข้าไปห้องไอซียูคอยแต่ลมหายใจที่จะขาดแล้วก็ไปเท่านั้น คนประเภทนี้เป็นคนไร้สาระแล้วตั้งแต่ยังไม่ตาย สอนมันหาประโยชน์อะไร ผู้ยังเป็นสารประโยชน์ยังมีอยู่มากมายในโลกอันนี้ เราก็สอนธรรมชาติประเภทผู้ที่จะเป็นสารประโยชน์ได้ นี่ละที่ถอดออกมาให้พี่น้องทั้งหลายฟังก็เพื่ออย่างนี้เอง ผู้ที่มีนิสัยใจคอที่จะรับอรรถรับธรรมพอเป็นสารประโยชน์แก่ตนในปัจจุบันและชาติต่อไปยังมีอยู่ ก็สอนทางเดินเพื่อความราบรื่นดีงาม เพื่อสุคติโลกสวรรค์จะได้เป็นสมบัติของผู้มีนิสัยใจคอทางบุญทางกุศล จึงต้องสอนอย่างนั้น ใ้ผู้ที่ไม่มีอะไรแล้วสอนไปหาอะไร

คนตาย กุสลา ธมฺมา เทโว เรียกพระมา กุสลา ทั้งประเทศไทยไม่เกิดประโยชน์ นี่มันตายทั้งเป็นแล้วสอนหาอะไร เท่านั้นเอง เราถึงได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง การเทศนาว่าการจึงไม่มีสะทกสะท้าน พูดให้ตรงศัพท์เป้งเลย สามแดนโลกธาตุนี้เท่ากับถึงขยะ ธรรมเหนือถึงขยะทุกอย่างแล้วมากล้าตั้งหมัดตั้งมวยใส่ถึงขยะหาอะไร แล้วมากล้าถึงขยะนี้วิ่งแผ่นเข้าป่าเข้ารกไปหาอะไร ความกล้าก็ไม่มี ความกล้าก็ไม่มี อันนี้เป็นประเภทของโลกสมมุติโลกถึงขยะ ธรรมแล้วเหนือนี้ทั้งหมด มากล้าหาอะไร มากล้าหาอะไร ความจริงมียังงิ เอ้า ว่าลงไปตามหลักความจริงมากน้อยเท่านั้นเอง จึงเรียกว่าธรรม เหนือทุกอย่างแล้ว

นี่นำมาสอนโลกเวลานี้ เราเอาธรรมเหนือโลกมาสอนโลก ดิ่งลงมาสอนโลกที่คลุกเคล้าไปด้วยมูตรด้วยคุณ ของสกปรกเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร แต่ของดีมันก็แทรกอยู่ในนั้น ถ้าหากว่ามันมีแต่มูตรแต่คุณอย่างเดียวไปแต่ะมันหาอะไร มองเห็นก็น่ากลัวแล้ว น่าขยะแขยงแล้ว ไปแต่ะมันหาอะไร แต่สิ่งที่เป็นสาระมันยังแทรกอยู่ในมูตรในคุณนั้น คือคนดีมีอุปนิสัยใจคอที่จะเป็นบุญเป็นกุศล เป็นปัจจัยต่อภพต่อชาติทางดีงามแก่ตนยังมีอยู่ จะเจือปนกันอยู่กับโลกมูตรโลกคุณอันนี้ ก็จะต้องได้ค้ำชูเชี่ยซุดคั้น ต้องติดไม้ติดมือติดจุมกมีเหม็นบ้างอะไรบ้าง ได้รับความกระทบกระเทือนตำหนิติเตียนอย่างนั้นอย่างนี้ สรรเสริญอย่างนั้นอย่างนี้บ้างเป็นธรรมดา นี่เรียกว่ามันเหม็นเข้าใจใหม่ เราอุตสาหุอย่างนี้แหละ อุตสาหุเพราะว่าที่เป็นสาระยังมีอยู่ ถ้าหากว่ามันเป็นมูตรเป็นคุณเสียหมด สอนไปหาอะไร

วันนี้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังว่า การช่วยชาติคราวนี้เราช่วยอย่างสุดเหวี่ยงของเรา ช่วยตัวเองก็สุดเหวี่ยง เป็นที่พอใจ แล้วนำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าแกงหม้อใหญ่ ถึงกิริยาท่าทางจะชิงชังตั้งตั้งเอาจริงเอาจังก็ตาม แต่ยกแกงหม้อใหญ่คือคน

ทั้งประเทศ มันก็ต้องหนัก ต้องอึดอดเหนื่อยนายเป็นธรรมดา ได้บ้างเสียบ้าง เอ้า
ปล่อยไปตามเรื่อง คนไหนที่ควรจะได้ก็ได้อีก คนไหนที่ไม่ควรจะได้ก็เป็นเรื่องกรรมของ
สัตว์เท่านั้น จึงสอนโลกนะทุกวันนี้

เอ้า ตอนนี้ไปมีอะไรก็พูดกันได้นะ พอลงมานี้ยังไม่ได้ขึ้นเวทีค่อยตะไปตามใต้
เวทีแล้วนะเวลานี้ แล้วมีอะไรจะพูดก็พูดได้แล้ว เวลาพูดกับหลวงตาให้พูดเสียงดัง ๆ
หน่อยนะเวลานี้หูไม่ดีแล้ว หูเริ่มหนวกแล้ว พูดเสียงดัง ๆ

อยากจะกราบนมัสการหลวงตาว่า ประชาชนชาวไทยทุกคนภาคภูมิใจคะที่หลวง
ตาได้นำพาให้พวกเราได้มีโอกาสช่วยชาติ แล้ววันนี้พวกเราก็มีบุญมากที่ได้มากราบ
หลวงตา ก็อยากให้พวกเราทุกคนยึดธรรมที่หลวงตาได้เทศน์ ทุกคนปฏิบัติตัวจะต้อง
ยึดธรรมคือธรรมะนั้นเอง แล้วก็ต้องรู้จักฆ่ากิเลสให้ได้ ฆ่าความโกรธให้ได้ พวกเราที่จะ
ยึดถือ...

ถ้าฆ่ากิเลสไม่ได้เป็นยังไง ฟังไม่ชัดตอนนี้

ต้องพยายามปฏิบัติตัวฆ่ากิเลสให้ได้ แล้วก็ฆ่าความโกรธให้ได้ตามหลวงตาสอน
ไว้

ถ้าฆ่าไม่ได้เป็นยังไงว่าซี

ถ้าฆ่าไม่ได้ก็ไม่มีความสุขคะ

เพราะอะไร ถ้ามีพ่อบ้านไปก็จะไปทะเลาะกับพ่อบ้าน ถ้าฆ่ากิเลสความโกรธไม่
ได้ ไปนี้ก็จะไปพัดกับพ่อบ้านเข้าใจไหม มันต้องสนุกกันบ้างซี มีบทสนุก มีบทขบขัน มี
บทเป็นคติใช้ไหม เราพูดนี้เพื่อเป็นคติ ถึงตลกก็ตลกแบบเป็นคติ เข้าใจไหม เอ้า ว่าไป
เรื่อย ๆ จะว่าอะไรก็ว่าไปเรื่อย หลวงตาวามามากแล้ว ลูกหลานทุกคนก็ให้ตั้งอกตั้งใจ
ทุกคนนะ อันดับหนึ่งที่สุดที่หนักหน่วงมากที่สุดก็คือคุณของพ่อของแม่ นี่จอมปราชญ์
ทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงเทิดทูนคุณของพ่อของแม่เป็นเสียงเดียวกัน
หมด ฟังข้อนี้ให้ดี

เราเกิดมาทุกคนมีพ่อแม่เป็นผู้เลี้ยงดูตั้งแต่อยู่ในท้องมา ยาเขาเรียกว่าครรภ์
รักษา ๆ คือรักษาลูกในท้อง ก็เริ่มมีมาแล้วตั้งแต่โน้น จนกระทั่งตกคลอดออกมา การ
เลี้ยงดูทุกก็ทุกก็ทุกแง่มุม พ่อแม่จะทุ่มลงเพื่อเราคนเดียว ๆ ใครเป็นลูกของท่านคน
ไหนก็คนนั้นละเต็มเม็ดเต็มหน่วย จะทุกข์จะจนหนโลก พ่อแม่ไม่ได้สนใจยิ่งกว่าความ
รักลูก ความทะนุถนอมลูก ตั้งแต่อยู่ในท้องมา แม่กับพ่อจะเป็นภาระอันหนักหน่วง พอ
ตกคลอดออกมาแล้วการดูแลรักษาทุกอย่าง จะปฏิบัติเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่อยู่ในท้อง
ปฏิบัติอย่างหนึ่ง ตกคลอดออกมาแล้วปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง แล้วเติบโตขึ้นมาแล้วปฏิบัติ
อีกอย่างหนึ่ง ๆ

จนกระทั่งเป็นผู้เป็นคนขึ้นมานี้ออกมาจากไหน คือออกมาจากพ่อจากแม่เป็นผู้ประกันชีวิตจิตใจความเป็นอยู่ของเราทุกด้านทุกทาง ไม่มีใครสามารถอาจหาญที่จะมาทำได้อย่างพ่อแม่ของเรา โดยไม่คำนึงถึงความยากดีมีจนอะไรเลย มีแต่ความเมตตาสงสารลูกทั้งนั้นด้วยกันหมด เพราะฉะนั้นเวลาเราเติบโตขึ้นมาแล้ว ให้รู้จักบุญจักคุณของพ่อของแม่ของเรา อย่าถกอย่าเถียง อย่าดูอย่าต่ำ อย่าขัดอย่าขืนอย่าดื้อดั่งฝ่าฝืน ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ให้ปฏิบัติตามคำของพ่อของแม่ บาปกรรมจะไม่ได้หนักหนาเกินไป ถ้าเราไม่มีอะไรตอบแทนบุญคุณพ่อแม่บาปจะหนักมากนะ

ท่านจึงเทียบไว้ พ่อกับแม่นั้นเทียบกับพระอรหันต์องค์หนึ่ง ฟังซิ โทษก็มาก คุณก็มาก อยู่กับพ่อกับแม่ ถ้าไปทำผิดพลาดเข้ามาโทษก็มาก ถ้าทำดี อานิสงส์คุณค่าแห่งการปฏิบัติตัวอุปถัมภ์อุปฐากพ่อแม่ เพราะความรู้จักบุญจักคุณก็มีมาก ท่านสอนว่าอย่างนั้น ท่านจึงเทียบไว้ พ่อกับแม่นี้เทียบกับพระอรหันต์องค์หนึ่ง เราไปแต่ต้องทำลายพระอรหันต์แบบใด ๆ ก็ตามมีโทษมาก ๆ แล้วการทำบุญให้ท่านกับพระอรหันต์นั้นก็มีความมาก ๆ ฉันทิด เราทำกับพ่อกับแม่ของเราทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว จะมีโทษมากมีคุณมากเช่นเดียวกัน ให้ลูกหลานทั้งหลายจำเอานะ

หลวงตามันนี่ซึ่งมาก เวลามันไปสุดขีดพูดให้เต็มยศเลยนะ เวลาไปสุดขีด ตอนที่ท่านเลี่ยมมานั้นเรารู้ว่าพ่อว่าแม่มันก็อดเถียงไม่ได้ละ พ่อกับแม่ ใ้ลูกมันก็ถือสิทธิ์ว่าเราเป็นลูก พ่อแม่ก็รักเลี้ยงดูไม่ได้สนใจถือสิทธิ์ว่าเป็นลูกแหละ มีแต่ความรักความเมตตาสงสาร แต่ลูกมันถือสิทธิ์เป็นลูกละซิ พ่อแม่ว่าอะไรนี้ แว้ ๆ ๆ โอ๊ย เราเสียดายเสียดายอันหนึ่งคือว่าเราอยากเป็นพ่อคน เรามีเด็กขึ้นมามันมาแว้ ๆ ใส่เรา ลูกของเราเราจะพาดปากมันเข้าใจไหม แต่นี้หลวงตาบัวไม่เคยมีเมียจึงไม่มีลูก เห็นลูกเขาแว้ ๆ ใส่พ่อใส่แม่เขา เราค้นมือเราอยากพาดแทนเข้าใจเหอ นั่นละคนไม่รู้จักบุญจักคุณ มันถือสิทธิ์ เป็นธรรมดาของลูกทุกคน

เกิดมาที่แรกนี่มันเป็นข้าหลวงใหญ่ เข้าใจไหม ข้าหลวงกับผู้ว่าราชการจังหวัดกับเจ้าเมือง เขาใช้ผลัดเปลี่ยนกันมาเรื่อย ๆ แต่ก่อนเป็นเจ้าเมือง ถัดออกมาก็เป็นข้าหลวง พอเลยจากนั้นแล้วเขาก็เรียกว่าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ก็คือข้าหลวงนั่นแหละ เข้าใจไหม ทั้งสามชื่อนี้เป็นไวพจน์ใช้แทนกันได้ ว่าผู้ว่าก็ได้ ว่าข้าหลวงก็ได้ ว่าเจ้าเมืองก็ได้ คือคนคนเดียวที่เป็นหัวหน้าในเขตจังหวัดนั่นแหละ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่นี้เวลาตกตลอดออกมาที่แรก ลูกคนแรกตัวเล็ก ๆ อยู่ย่นนะ อำนาจมันนี่ข้าหลวงสู้ไม่ได้ นะกับพ่อกับแม่นี้ ชีกาเป็นกา ชีหมูเป็นหมู ชีหมาเป็นหมา ชีอะไรเป็นเป็ดเป็นไก่ให้ได้ อย่างใจหวังทั้งนั้น นี่ข้าหลวงใหญ่เข้าใจไหม

พอโตขึ้นไปแล้ว เอ้า ข้าหลวงคนนี้ขึ้นมาแทนอีกแล้ว ผู้นี้ก็ไปรองข้าหลวง พอโตขึ้นไปลดตำแหน่งทีไรมานะนี่ลง แล้วผู้นี้ก็เกิดขึ้นมาอีก ผู้นั้นก็โตขึ้นไปเป็นปลัดจังหวัด เป็นรองข้าหลวง ปลัดจังหวัด แล้วก็เข้ามาหานายอำเภอ ย่นตำแหน่งลงมาหานายอำเภอ มาหากำนัน พอมาถึงผู้ใหญ่บ้านแล้วไม่ยอมลดนะ นี่พวกผู้ใหญ่บ้านทั้งนั้นนะนี่ ไม่ยอมลด ถือสิทธิ์ว่าเราเป็นลูก เถียงพ่อเถียงแม่เก่งอยู่ชั้นผู้ใหญ่บ้าน นี่มันเก่งเข้าใจใหม่ ถือสิทธิ์ว่าเจ้าของเป็นลูก อยากทำก็ทำ ไม่อยากทำก็ไม่ทำ ตื้อตึง พวกผู้ใหญ่บ้านนี่สำคัญนะ ถ้าเป็นผู้หญิงมันโกโรโกโสไปหาผู้ใหญ่บ้านแล้วมันจะไปหาผู้ใหญ่บ้าน เข้าใจใหม่ ให้ระวังให้ดีนะ

อ้าว จริง ๆ ถ้ามันเกลไถลไปแล้วจะไม่มีขอบเขต กลายไปหาผู้ใหญ่บ้าน ไปหาหิหาควยไปละ โดยไม่คำนึงถึงความผิดถูกชั่วดี นี่เสียอันหนึ่งเข้าใจใหม่ล่ะ พวกนี้ทำให้ดีนะ หลวงตานี้ซึ่งมาก ซึ่งคุณของพ่อของแม่ เวลามันผ่านไปหมดครอบโลกธาตุ จิตดวงนี้เวลามันครอบโลกธาตุ มันสว่างจ้าครอบโลกธาตุแล้ว มองอะไรเป็นสารคุณเป็นต้นเหตุที่จะให้จิตของเรามาเป็นขนาดนี้ ที่อัจฉริยะตัวเองเหลือประมาณ หน้าที่ประมาณไม่ได้เลย เราเกิดมาเราไม่เคยคิดเคยคาดที่เราจะได้มาชมตัวเอง พอถึงชั้นธรรมอันนี้แล้ว ธรรมไม่คิดไม่คาด ด้วยอำนาจแห่งการบำเพ็ญของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มสติกำลัง พอมันไหลขึ้นมานี่ผ่าง จ้าครอบโลกธาตุ เมื่อครอบโลกธาตุแล้ว อันใดที่เป็นสาระสำคัญอยู่ในโลกธาตุอันนี้ มีอะไร ๆ วิ่งขึ้นไปหาคุณของพ่อของแม่นะ ไม่ไปที่อื่น

โอ้ย เราที่จะมาเป็นอย่างนี้ พ่อแม่ของเราเลี้ยงเรามาตั้งแต่อยู่ในท้อง ตกคลอดออกมาแล้วเลี้ยงดูตลอดเวลา พลีชีพพลีชีวิต ไม่ได้สนใจกับเรื่องความทุกข์ความมีความจน เอาชีวิตเข้าแลกกับลูกทุกคน เรานี้ก็มีชีวิตมาจากพ่อจากแม่ แล้วมันก็เลยฝังลงคุณของพ่อของแม่ตลอดมา เวลานี้จึงฝังลึกมาก คุณของพ่อของแม่นี้ซึ่งเอาจริง ๆ ไม่มีอะไรเหนือในโลกธาตุนี้ ไปอยู่กับคุณของพ่อของแม่ทั้งนั้น นี่หลวงตาประกาศออกมาด้วยความเป็นจริงในหัวใจของเรา เวลานี้จิตของเราหนักแน่นอยู่ในคุณของพ่อของแม่ แผ่เมตตาจิตนี้จะไปถึงพ่อกับแม่ก่อนอื่นเลย พอบ๊อบออกไปนี้จะออกถึงพ่อถึงแม่ การแผ่เมตตาจิต จากนั้นก็กระจายไปทั่วแดนโลกธาตุ พ่อแม่ต้องเป็นอันดับหนึ่งก่อน มันซึ่งในหัวใจ

ลูกหลานทั้งหลายให้พิจารณานะ การอยู่กับพ่อกับแม่ ท่านเลี้ยงเรามาแล้ว บาบมีบุญมีนะ ท่านจึงเทียบเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่ง ถ้าทำไม่ดีต่อพ่อต่อแม่เป็นบาปมากที่สุดทีเดียว ถ้าทำดีต่อพ่อต่อแม่ก็เป็นบุญมาก เช่นเดียวกับเราบำเพ็ญความดีและทำความชั่ว

ต่อพระอรหันต์องค์หนึ่งนั่นแหละ โทษและคุณมีน้ำหนักเท่ากัน มากเท่ากัน ให้พากันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ แล้วมีอะไรอีกไหมล่ะ ต่อไปนี้จะให้พระนะ...

ตะกั๊อันดับแรกคือพ่อคือแม่ผู้ปกครองของเราเป็นขั้นแรก อันดับที่สองลงมาหาครูหาอาจารย์ ครูอาจารย์นี้เป็นอันดับที่สองจากพ่อจากแม่มา ให้เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของครูของอาจารย์ ถ้าไม่ฟังคำสั่งสอนของครูของอาจารย์ เรียกว่าสัตว์ไม่มีเจ้าของเสียหายหมดนะ ต้องฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ทีนี้อาจารย์ที่สั่งสอนเรา อาจารย์ต้องเป็นแบบพิมพ์ของเด็ก แล้วสอนเด็ก เด็กก็ต้องยึดเอาแบบพิมพ์มาปฏิบัติตัวเป็นคนดี ต่อไปก็กลายเป็นเด็กดี ผู้ใหญ่ดี แล้วถ่ายทอดกันเป็นคนดีไปโดยลำดับนะ อันนี้เป็นอันดับที่สอง เอละพอ

หลวงพ่อสอนเด็ก ๆ ค่ะว่า อันดับแรกแบบที่หลวงตาเทศน์เลยคะ ว่าต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ (ใช้แล้ว) ประการที่สอง เป็นลูกศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์(ถูกต้อง) ประการที่สาม เป็นคนดีของสังคม (เออ) ประการที่สี่เป็นศาสนิกชนที่ดี(เออ) ถือศาสนาไหนจะต้องเป็นคนดีของศาสนานั้น สรุปได้ ๔ ประการคะ มากกว่าหลวงตาสองข้อ

เท่านั้นเหอ (คะ) วันนี้หลวงตายอมแพ้ หลวงตาสอนได้เพียงเรื่องลูกกับพ่อแม่กับครูกับอาจารย์ ไม่ได้สอนมากกว่านั้นไป แสดงว่าอาภัพอยู่บ้างวันนี้ วันหลังเตรียมใหม่ละ ถูกต้องแล้วที่สอน ให้ยึดเอานะ ถูกต้องแล้ว ดีแล้วเป็นสิริมงคล มาหาครูหาอาจารย์ท่านจะแนะนำสั่งสอนทางด้านอรรถธรรมซึ่งเป็นความดีทั้งนั้นละ ให้พากันไปปฏิบัติก็แล้วกันนะ

ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมาครับ

วันนี้มาได้ฟังธรรมะหรือเปล่าละ (ฟังครับ) ฟังอยู่เหอ

เป็นบุญมากครับ มาที่ไรไม่ได้เจอหลวงพ่อ วันนี้ก็กะว่าไม่ได้พบหลวงพ่อละครับ เป็นบุญมาก

วันนี้ได้ฟังธรรมะตั้งแต่ต้นเหอ

ได้ฟังตอนท้ายเรื่องบุญคุณของคุณพ่อคุณแม่ครับ

โห เสียตายไม่ได้ฟังตอนต้น เข้มขันมากมาตลอดนะ นี้ได้ฟังไหมนี่

มาฟังตอนกลาง ๆ ค่ะ

แหม มีแต่พวกทางกุดทางขาด ทางเต็มทางไม่มี มีแต่ทางด้วนทางขาดมา(ได้ทันฟังเรื่องบุญคุณพ่อแม่คะ) อ้าว จริง ๆ เราไม่มีอะไรตกค้างในใจนะ คุณของพ่อของแม่นี้เด่นมากทีเดียว จึงได้นำออกมาพูด ไม่มีอะไรที่เป็นเครื่องชโลมหัวใจ กระตุ้นเตือนหัวใจอยู่ตลอดมาเหมือนคุณพ่อคุณแม่ อันนี้มีน้ำหนักมากทีเดียว เพราะฉะนั้นจึง

ว่าแม่เมตตาปีนี้ คุณพ่อคุณแม่ออกเลย กระจายออกทั่วโลกดินแดน มันเป็นเองนะ หาที่จุดหมายปลายทางตั้งแต่ต้นจนกระจายออกไปทั่วโลกธาตุ อะไรเป็นต้นเหตุ สำคัญที่สุด ขึ้นมาพอกับแม่เลย นั่นมันถึงได้ซึ่งละซิ โห ยิ่งซึ่งนะคุณของพ่อของแม่ มาตาปีตูปุณฺณานํ ให้อุปถัมภ์อุปฐากบิดามารดา เชื่อฟังคำสั่งสอนของท่าน อย่าได้ ต้อดิ่งฝ่าฝืน แล้วก็ เอตมฺมงฺคลมุตฺตมํ นี้เป็นมงคลอันสูงสุด

แต่ก่อนเราก็อ่านไปเรียนไป อย่างนี้ละความอ่านไปเรียนไปธรรมดากับภาค ปฏิบัติมันต่างกันนะ เรียนได้จำได้ก็ธรรมดา ๆ แต่เวลามันเข้าไปในทางภาคปฏิบัติ มันดึง ออกมาตามกฎตามเกณฑ์ที่ถูกต้อดิ่งงามทุกอย่างแล้วมันหาที่ค้ำไม่ได้ มันยอมรับปิ้ง เลยไม่ต้องมีใครบอก รับเอง เป็นอย่างนั้น เต็มเม็ดเต็มหน่วย วันนีเทศน์มากแล้วไม่ เทศน์อะไรมาทะเละ วันนีเทศน์ก็เข้มข้นแต่ต้นเลยนะ พอนั่งปั๊บก็ขึ้นเลย ไหลเลยเที่ยว ทั้งเข้มข้นไม่หยุดไม่หย่อนคำพูดคำจา มีชาติลมหายใจเท่านั้น ๆ ฟุ้ง ๆ เลย จนกระทั่ง ถึงมาหาพ่อแม่กับลูกเป็นวาระสุดท้าย

ถ้าได้ฟังตั้งแต่ต้นมานี้จะพอกระตุกใจด้วยกันทุกคน เพราะเทศน์ตั้งแต่การช่วย บ้านช่วยเมือง ช่วยตัวเองแล้วก็ช่วยบ้านช่วยเมืองมาทุกสิ่งทุกอย่าง กิริยาการเคลื่อนไหวของเรเพื่อชาติบ้านเมืองนี้เราพูดด้วยความภูมิใจ เพราะเราทำด้วยความภูมิใจทุกอย่าง อธิบายให้ท่านเหล่านี้ฟังทั้งหมด เราถึงว่าเสียดายตอนที่เรารู้แจ้งถึงเรื่องเหตุผล กลไกที่มานำพี่น้องชาวไทย ไม่ได้นำธรรมดานะ เรานำอย่างสุดเหวี่ยงจริง ๆ เพราะ ฉะนั้นใครควรเชื่อถือการแนะนำสั่งสอนเหล่านี้ ซึ่งเป็นธรรมล้วน ๆ ออกมาด้วยความไม่สงสัยในแง่ใดมุมใดที่สอนออกไปแล้ววางใจเลย

เพราะฉะนั้นจึงว่าเราไม่เคยปรึกษาหารือกับใคร เราจะก้าวเดินออกเพื่อนำชาติ บ้านเมือง ผู้ใหญ่ผู้โตขนาดไหนเราไม่ไปเกี่ยวเลย เราจะพิจารณาของเราแล้วออกฟุ้ง ๆ เลย การดำเนินยังงี้ ๆ นี้เราออกของเราเอง ทุกอย่างการสอนมาทั้งหมดออกจากเราเอง โดยไม่ต้องไปปรึกษาหารืออะไร เราก้ไม่ได้ปรึกษาใคร เมื่อไม่ได้ปรึกษาเราก้บอกไม่ ปรึกษา พูดง่าย ๆ ว่าเราปรึกษาธรรมเท่านั้นวางใจเถอะนะ เอาธรรมเป็นใจ เอาธรรม เป็นเกณฑ์เลย พิจารณาได้มากน้อยเพียงไร จะออกช่องแคบช่องกว้าง ออกขนาดไหน มันจะออกของมันเอง ฟุ้ง ๆ ก้าวเดินเลย ควรเด็ด-เด็ด ควรดี-ดี ควรอ่อน-อ่อน มัน เป็นของมันไปเอง

เหมือนเขาถามไม้หรือถ้าทางราบรื่นรถก็ฟุ้งเลย ถ้าทางขรุขระรถก็เบา อันนี้การ พิจารณาของด้านธรรมะ อันไหนขรุขระ อันไหนราบรื่น มันจะออกของมันเองตามนั้น วันนีก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว ไม่พูดอะไรมาทะเละ ได้ฟังแค่นั้นก็เอาละ การเทศน์ก็ เทศน์ทุกเช้า ออกวิทยุทุกเช้า อุดรฯ นี้ ๘ สถานีออกด้วยกันหมด เป็นแต่เพียงไม่ซ้ำ

เวลานั้น ออกทุกสถานี ๘ สถานีออกหมด เทศน์นี้อัดเทปไว้ข้างบนแล้วเขาก็เอาออกวิทยุ ๘ สถานี เป็นแต่เพียงว่าเวลาไม่ซ้ำกัน จากนี้ก็ออกกรุงเทพ สถานีใหญ่ ๆ นี้ออกทั้งนั้น แล้วอันที่สามก็ออกทางอินเทอร์เน็ต เวลานี้ทั่วโลกออกจากคำพูดของคนคนเดียวนี้ทั่วโลกไปเลยตลอดมานะ เป็นคำพูดประจำวันดังที่เขาเขียนไว้ วันต่อวัน ก็พูดอย่างนั้น เทศน์มาอย่างนั้นและออกอย่างนั้นเป็นประจำ ๆ

ให้โลกได้ยินได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรมเสียบ้างเป็นยังไง แล้วธรรมเป็นธรรมะป่าเสียด้วย เวลาจะออกก็ไม่ถามใคร ถ้าว่าตีก็หายไปแล้วถึงรู้ว่าถูกตี ถ้าว่าตีก็หายไปแล้วถึงรู้ว่าถูกตี ไม่ได้บอกไม่ได้เตือน ปี่วะ ๆ ทั้งหนักทั้งเบา กว้างแคบ หนาบางขนาดไหน จะออกเอง ๆ จบแล้วหายเงียบเลยเหมือนไม่มีอะไร ตัวเราเองจำไม่ได้นะ เช่นอย่างเทศน์ตอนเช้านี้ พอดตกตอนเย็นมาเขาเอาอินเทอร์เน็ตมาอ่านให้ฟัง เป็นการทบทวนอินเทอร์เน็ตอยู่ในตัวนะ คือทางอินเทอร์เน็ตเขาจะออกเป็นทางหนังสือออกมาทางนี้ก็อัดอินเทอร์เน็ตไว้แล้วตอนเย็นก็มาอ่านให้เราฟัง นั่นละคือทบทวนในตัว เรียกว่าตรวจทานไปในตัว พอเสร็จแล้วเขาออกจะไปพิมพ์อะไรก็แล้วแต่

เราได้ฟังอ่านจากอินเทอร์เน็ตแล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้แก้ไขดัดแปลงตรงไหน แม้ตัวเดียวไม่มี ขนาดนั้นละนะเราฟังเอง แสดงว่าตายใจได้แล้ว ๆ อ่านไม่คัดค้านก็เรียกว่ารับรองแล้ว ไม่เคยมีที่จะแก้ไขตรงไหน ไม่เคยมีจริง ๆ นะ ไม่ว่าเทศน์กัณฑ์ไหนเหมือนกัน เพียงแต่อ่านผ่าน ๆ เฉย ๆ แล้วก็ไปเรื่อย ๆ ตลอดมาทุกวันนี้

เราพูดจริง ๆ เราพูดด้วยความแม่นยำของจิต ไม่มีเคลือบคลาด ออกตรงไหนแนวเลย ไม่ว่าจะเด็ดจะเดี่ยวจะดู่จะด่าขนาดไหน จะพอเหมาะพอดีกับสิ่งที่มาเกี่ยวข้องควรหนัก-หนัก ควรเบา-เบา เรื่อย ๆ ไปเลย เหมือนเขาถามไม้ นั่นเป็นอย่างนั้น เอาละที่นี้ละ พอสมควรแล้ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd